

underkjennde den Mening, som Alle vi, der bo paa Landet, have om denne Sag. Det forekommer mig, at vil man overhovedet tillade os at have en berettiget Mening om Noget, saa maatte det være om et Spørgsmaal som dette. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 19, da hører det ogsaa til dem, paa hvis Vedtagelse vi sætte mindre Pris. Vi have imidlertid troet, at, naar man gav Folk Ret til at løse Kreaturer, som stode tværede paa Veiene, vilde man kun derved opnaa, at de vilde gjøre mindre Skade, som naar de staa tværede; men det er af den Slags Ting, man heller ikke skal tage sig nær, hvad Skjæbne end Forslaget faar. Hvad Vædringsforslagene til § 11, sidste Stykke, angaar, da tiltraadte den høitærede Minister dem paa det nær, som skulde udstemme de Ord: der gennemflære den Lov, paa hvilken Dyrene græsse. Det udtalte den høitærede Minister sig bestemt imod; men hvis dette bliver staaende, saa vil Følgen deraf blive, at man giver den Mand, som har Jord paa begge Sider af Veien, et Privilegium, som man negter de 2 Mænd, som have Jord hver paa sin Side af Veien. Dette er ikke rigtig, at give den Mand, som har Jord paa begge Sider af Veien, et Privilegium, naar man ikke vil give det til hver af de Mænd, som have Jord hver paa sin Side af Veien. Det kan dog ikke være den høitærede Ministers Mening, at ville gjøre dette. Jeg maa meget indstændig tilraade, at man vedtager samtlige Vædringsforslag, som ere stillede af os til § 11, sidste Stykke; thi de hænge efter min Mening saa nøie sammen, at vi ikke ville opnaa, hvad der tilsigtes, hvis ikke disse Forslag blive vedtagne. Jeg skal ikke sige Noget med Hensyn til de øvrige Vædringsforslag, da jo den høitærede Minister har tiltraadt dem.

Indenrigsministeren: Jeg maa for mit Vedkommende sige, at netop den Holdning, jeg har indtaget lige overfor de fleste af de ærede Herrers Forslag — hvad ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anerkjendte — maa være dem et Bidnesbyrd om, at, naar jeg har modsat mig enkelte Forslag, har jeg kun gjort det, fordi jeg slet ikke har kunnet tiltræde dem, og fordi jeg for mit Vedkom-

mende holdt mig overbevist om, at man ikke vilde faae Loven ud med disse Bestemmelser. Det kan heller ikke benegtes, at, hvorledes det end vil gaa i Praxis, er det en Besynderlighed i en Lov, som gaar ud paa at hævde Veifreden, at legalisere Græsning af Kreaturer paa Betrabatterne; det kan efter min Overbevisning ikke passende gjøres. Hvorledes man forresten i Praxis vil stille sig dertil, ligger ikke for her ved Lovens Vedtagelse. De Herrere have en meget heldigere Stilling i den Henseende end jeg, de have Menneftenes Tølelse for sig, men de maa derfor ikke overse de Forordringer, der fra min Side maa gjøres til en Lov, som man forlanger, at jeg skal sætte mit Navn under; og lad mig tilføie, siden de fleste, som have talt saa varmt derfor, ere fra Fyn, at det er Klager fra Fyn, som have foranlediget, at § 11 er bleven sat ind i Loven.

Formanden: Jeg skal meddele, at der er begjert Afslutning af Forhandlingerne, men hvis Ingen forlanger Ordet, ville Forhandlingerne være sluttede.

Da Ingen ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Steenstrup, Berg, Th. Nielsen og Thorup:

Som 2det Stykke tilføies:

„Hingste, Tyre og Orner skulle være forsvartlig affondrede eller bundne eller tværede; Undlælsen heraf straffes med Bøder og paa-tales som offentlig Politifag.“

forkastedes med 43 Stemmer mod 27.

Derved bortfaldt Forslaget under Nr. 27 a.

2) Lovforslagets § 1 (se Tillæg C. Sp. 343—44)

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Lovforslagets § 2 (se sammesteds) vedtoges uden Afstemning.